

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Învierea Domnului – Sfintele Paști HRISTOS A ÎNVIAT!

Evangelia Duminicii
Ev. Ioan 1, 1-17

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut. Întru El era viața și viața era lumina oamenilor. Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o. Fost-a un om trimis de la Dumnezeu, iar numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină, ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina, ci ca să mărturisească despre Lumină. Cuvântul era Lumina cea adevărată, Care luminează pe tot omul care vine în lume. În lume era și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut, întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit. Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fiii ai lui Dumnezeu, Care nu din sânge, nici din dorință trupească, nici din dorință bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut. Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. Ioan mărturisea despre El și striga, zicând: Acesta era despre Care am zis: Cel care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era. Și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har. Pentru că Legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.

În acest an, în Duminica Tomii, fiind ziua de 23 aprilie, se sărbătorește și Sfântul Mare Mucenic Gheorghe Purtătorul de Biruință, unul dintre cei mai importanți martiri ai Bisericii din primele veacuri creștine. Adresăm pe această cale tuturor celor care în această zi își serbează onomastica, urări de sănătate, cu multe împliniri duhovnicești și viață binecuvântată și ocrotită de Dumnezeu.

LA MULȚI ANI!

Sursa: doxologia.ro

22 - 23 aprilie 2023
HRAMUL BISERICII NOASTRE

Programul sărbătorii Hramului cuprinde următoarele manifestări religioase:

***Sâmbătă, 22 aprilie, ora 18.00**, Vecernia hramului, cu participarea multor preoți invitați și a multor pelerini.

***Duminică, 23 aprilie, începând cu ora 8.00**, Utrenia, Sfânta Liturghie, pomenirile pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați, cu participarea multor preoți invitați și a multor pelerini

Vă invităm cu drag să participați la aceste momente de rugăciune și bucurie duhovnicească !

Ca și în anii anteriori, această sărbătoare este precedată de o perioadă de pregătiri intense. Mulțumim tuturor celor care doresc să ne sprijine în buna organizare a Sărbătorii Hramului bisericii și a întregii comunități parohiale .

**IISUS HRISTOS –
BIRUITORUL IADULUI ȘI
IZVORUL ÎNVIERII NOASTRE
- fragment din Scrisoarea pastorală
a Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit
Teofan la sărbătoarea Învierii Domnului (II)
(continuare din numărul trecut)**

Hristos a înviat!

În noaptea plină de lumină a Sfințelor Paști, suntem adunați în jurul bisericilor pentru a cunoaște, a trăi și a mărturisi adevărul că Hristos a înviat din morți, că a biruit moartea și ne-a deschis calea către viața cea veșnică.

Învierea lui Hristos este temelia credinței noastre, adevăr pe care se fundamentează întreaga noastră viață. Ea este evenimentul care a schimbat cursul istoriei umane, oferindu-i acesteia un nou început clădit pe veșnicia vieții, căci „din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos-Dumnezeu ne-a trecut pe noi” („Canonul Învierii”, cântarea 1, irmosul, în Penticostar, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1999, p. 16).

De aceea, sărbătoarea de astăzi aduce bucurie și dăruiește curaj. În ziua Învierii, cele dintâi cuvinte pe care femeile de-mir-purtătoare și Sfinții Apostoli le aud sunt cuvinte dătătoare de multă nădejde: „Nu vă temeți!” (Matei 28, 5.)

„Nu vă înspăimântați!” (Marcu 16, 6.), „Bucurați-vă!” (Matei 28, 9), „Pace vouă!” (Ioan 20, 19.21.26). Aceste cuvinte, rostite de îngeri sau de Mântuitorul Însuși, sunt purtătoare de lumină și izvor de putere pentru oamenii de ieri și pentru cei de acum. Ele exprimă bucuria biruinței asupra celui din urmă vrăjmaș al nostru, care este moartea (Cf. 1 Corinteni 15, 26), și, totodată, încredințarea că, prin Hristos și în Hristos, și noi ne putem ridica din iadul deznădejdii, din iadul sfâșietor al lipsei de sens, din iadul singurătății și al robiei de multe feluri, oricât de adânc și de întunecat ar fi acesta.

Învățătura Bisericii noastre mărturisește că Hristos, murind pe Cruce, a coborât cu sufletul Său unit cu dumnezeirea până la iad. A coborât acolo unde Adam și Eva și toți cei născuți dintr-înșii trăiau suferința cea amară a depărtării de Dumnezeu, fiind ținuti sub stăpânirea întunericului, a morții și a diavolului. A coborât la iad, pentru a-i smulge de acolo pe strămoșii noștri și pe toți cei care au voit să creadă în El. Astfel, „cale făcând oricărui trup spre învierea cea din morți”, „a dezlegat durerile morții” (Liturghia Sfântului Vasile cel Mare) și a umplut totul de slava Sa.

Conștiința liturgică a Bisericii a preluat acest adevăr și l-a transpus în cântările și imnele sale. La fiecare Sfântă Liturghie, preotul rostește: „În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul, ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul și pe scaun împreună cu Tatăl și cu Duhul ai fost,

Hristoase, pe toate umplându-le, Cela ce ești necuprins”. Cântările din perioada Sfințelor Paști zugrăvesc cu insistență bucuria că Hristos S-a coborât „întru cele mai de jos ale pământului” („Canonul Învierii”, cântarea a 6-a, irmosul, în Penticostar, p. 18) și „puterea iadului a zdrobit” („Canonul Învierii”, condacul, în Penticostar, p. 18) că acum „prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți, veșnice” („Canonul Învierii”, cântarea a 7-a, stihira a 2-a, în Penticostar, pp. 20-21)

Actul coborârii lui Hristos în străfundurile iadului este continuarea aceluiași act mântuitor al Întrupării și al scufundării în apele Iordanului. Este, de asemenea, prelungirea a ceea ce Domnul Hristos a trăit, cu intensitatea maximă a suferinței, în grădina Ghetsimani sau în momentul în care, pe Cruce, a strigat: „Dumnezeule Meu, Dumnezeule Meu, pentru ce M-ai părăsit?” (Matei 27, 46; Marcu 15, 34)

Coborârea la iad a lui Hristos, ca manifestare a puterii Învierii Sale, mărturisește schimbarea profundă petrecută în existența omului, și anume un alt rost al morții: „Prin coborârea la iad, Domnul a dobândit cea mai de seamă biruință a Sa. El a desființat rânduiala existentă de la căderea lui Adam care făcea ca, după moarte, omul să rămână pe veci despărțit de Dumnezeu și supus duhurilor rele. În felul acesta s-a schimbat rostul morții, care a încetat a mai fi doar pedeapsă pentru păcat, devenind cale de unire cu Cel de Sus”. (Natalia Manoilăscu-Dinu, Iisus Hristos Mântuitorul, Ed. Bizantină, București, 2004, p. 681)

Acum, în perioada Sfințelor Paști, suntem chemați să conștientizăm că oricât de mare este iadul din lume și din noi, ultimul cuvânt îl are, în viața noastră și în viața lumii, Hristos cel Înviat: „*«Să nu te temi [...], căci Eu sunt cu tine, ca să te izbăvesc», zice Domnul*” (...) «*Ei se vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui că Eu sunt cu tine, ca să te izbăvesc*». (Ieremia 1, 8.19)

Deschizându-ne mintea și inima către lumina și puterea izvorâte din Învierea Domnului Hristos, ne continuăm viața de familie, viața de mănăstire, fiecare cu îndatoririle sale. Luăm aminte cu responsabilitate și atenție la răul din noi și din lume, dar nu ne lăsăm doborâți de existența acestuia. Luptăm pentru a ne convinge că mai mare este Cel ce este cu noi – adică Dumnezeu – decât cei care sunt cu ei – adică dușmanii adevărului. (Cf. 4 Regi 6, 16). Aici ne este nădejdea! Aceasta ne este scăparea! Din Dumnezeu primim puterea răbdării în necazuri, izvorul bucuriei și al veșniciei.

Cu lumina primită din Lumina Învierii, mergem întru ale noastre, îmbrățișăm pe toți, mărturisind tuturor că „Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le”.

***Sărbătoare sfântă!
Lumina Învierii să ne cuprindă pe toți!
Tuturor, bucurie, pace și binecuvântare!***

„Cu moartea pre moarte călcând”, Hristos a biruit și „iadul” din sufletele oamenilor

*Hristos a înviat!
Adevărat înviat!*

Dacă am face o ierarhizare a importanței Sfințelor Liturghii, Sfânta Liturghie din Sâmbăta Mare și cea săvârșită în noaptea de Paști, ar trebui considerate printre cele mai importante slujbe ale Bisericii, deoarece în cadrul acestora se încununează împlinirea tuturor proorociilor care fac referire la viața, Patimile, moartea și Învierea din morți a Domnului nostru Iisus Hristos, la „golirea” iadului, liberarea din robia păcatului și mântuirea omului.

Învierea morților începe din Sâmbăta Mare și începe din iad, de unde îi scoate pe cei drepti, după cum sugerează și Icoana Pogorării la iad a Mântuitorului. Sfântul Evanghelist Matei relatează despre Învierea Domnului: „Și iată, catapeteasma templului s-a sfâșiat în două de sus până jos, și pământul s-a cutremurat și pietrele s-au despicat; Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților adormiți s-au sculat. Și ieșind din morminte, după Învierea Lui, au intrat în cetatea sfântă și s-au arătat multora” (Matei 27, 51-53). Coborârea Mântuitorului Iisus Hristos la iad a însemnat întâlnirea celor de acolo cu Dumnezeu și izbăvirea lor din starea de moarte în care se aflau. Învierea din morți a Domnului Hristos a început din iad, dar „unda” de viață și speranță s-a extins spectaculos.

Iar asta în timp ce la mormântul Domnului, care era păzit de ostașii romani, părea a nu se petrece nimic extraordinar. Abia venirea femeilor mironosițe avea să pună în lumină o altă imagine a realității. Cu emoție și bucurie, ele au primit vestea Învierii Domnului și au dus-o către ucenicii care stăteau ascunși de frica iudeilor. Mărturisirea femeilor mironosițe ne cheamă să privim Învierea Domnului asemănându-o cu grăunțele de grâu, care, o dată aruncat în pământ, încolțește și crește, iar din el răsare o plantă care rodește. Ceea ce vedem deasupra pământului sunt tulpina și frunzele plantei, însă ceea ce se petrece în pământ este adevăratul miracol care ar trebui să ne facă să medităm: Cum dintr-o sămânța răsare viața unei plante? Asemănăm așadar Sâmbăta Mare cu ziua în care grăunțele nădejilor noastre începe a rodi prin Pogorârea la iad a Mântuitorului Iisus Hristos, care-i ridică din morți pe cei drepti, care de-a lungul timpului s-au săvârșit din viața aceasta întru nădejdea în Dumnezeu.

Învierea Domnului Hristos înainte de a se mărturisi, se trăiește. Ea trece prin filtrul propriei noastre ființe. Salutarea cu „Hristos a Înviat!” nu este doar un gest formal, ci exprimă însăși disponibilitatea noastră de a mărturisi și de a oferi, prin modelul vieții noastre, argumente care să vestească Învierea lui Hristos către cei din jur. Astfel au făcut și ucenicii, care după ce s-au convins de realitatea Învierii Domnului, au dat ascultare poruncii Lui: „Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.” (Matei 28, 19-20). Cu această convingere și nădejde, au pornit să vestească Evanghelia în întreaga lume.

Mulțimea celor care au mărturisit credința în Domnul Hristos și în Învierea Sa, de multe ori, chiar cu

prețul vieții, ceata mare a martirilor, constituie cel mai puternic argument pentru ca să credem în Învierea din morți a Domnului Hristos, mai mult decât tratatele științifice sau cercetările arheologice. Nouă ni s-a descris Învierea Domnului Hristos din generație în generație și cei care ne-au vestit-o au pus mult suflet în mărturisirea acesteia.

De aceea, în noaptea de Paști aprindem lumânări la morminte, în semn de iubire și recunoștință, pentru că Învierea din morți a Domnului Hristos am înțeles-o prin graiul, faptele și viața înaintașilor noștri. Credința în Înviere a devenit firul roșu care ne leagă cu Sfinții Bisericii și cu morții noștri. Iar aceasta e o legătură foarte puternică. „Prin urmare, credința este din auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Hristos”, zice Sfântul Apostol Pavel în Epistola sa către Romani. Tot despre credință le vorbește și Mântuitorul celor doi ucenici pe care i-a însoțit în drumul lor spre Emaus: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima că să credeți toate câte au spus proorocii!” (Luca 24, 25)

Actul credinței presupune într-adevăr și o angajare intelectuală, dar, mai întâi de toate, credința se trăiește cu inima, pentru că de acolo nimeni nu o mai poate lua. De aceasta ne-au convins mulțimea de martiri români, care au suferit cumplit în temnițele comuniste pentru credința în Dumnezeu, și care, ieșind din aceste temnițe au fost mult mai întăriți în înțelegerea și în aplicarea ei. Înainte de a căuta explicații pentru a crede, este necesar să-l căutăm pe Dumnezeu și-L vom găsi de fiecare dată când ne rugăm, pentru că-n spatele fiecărei rugăciuni pe care o rostim, în spatele fiecărui gest frumos pe care îl facem față de semenii noștri, stă Hristos cel Înviat!

Pr. Mihai Mărgineanu

*“Crede în miracole”, realizată de
Enola Diana Gurau, 12 ani*

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor: Protopop Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sirbu, Irina Coman, Viorel Blidaru,
Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic în Săptămână Luminată

•Duminica Sfințelor Paști, 16 aprilie

-ora 00.00, Slujba Învierii, a Utreniei, a Sfintei Liturghii, urmată de Slujba de sfințire a bucatelor pentru prima masă de Paști (ouă, pască, cozonac, brânză etc.)

-11:00 Vecernia Învierii (a doua Înviere), în cadrul căreia se citește de obicei Evanghelia în mai multe limbi

•Luni, 17 aprilie 2023

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur (†) A doua zi de Paști (Mărturia lui Ioan Botezătorul)

•Marți, 18 aprilie 2023

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur (†) A treia zi de Paști (Drumul spre Emaus)
Pe parcursul acestor slujbe, preotul va pregăti și va așeza în Sf. Chivot, pentru păstrare, Sf. Taine pentru bolnavi, adică Sf. Împărtașanie, care va sta în altar pentru tot anul.

•Vineri, 21 aprilie 2023

- ora 7.00, Slujba Utreniei și Sfânta Liturghie, urmată de Slujba Agheazmei de Izvorul Tămăduirii. Apoi, vor urma, la cimitirul Sf. Treime, slujbe de pomenire pentru morții din parohia noastră.

Nu se va oficia Sfântul Maslu

•Sâmbătă, 22 aprilie 2023

- ora 18.00, Vecernia hramului parohiei, cu mulți preoți invitați și mulți pelerini

• Duminică, 23 aprilie, începând cu ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie, la sărbătoarea Hramului Bisericii noastre, pomenirile pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați, cu participarea multor preoți invitați și a multor pelerini

3,5%

PENTRU

BISERICA TOMA COZMA

Maica Domnului vindecă toate neputințele

Se vede în Penticostar, în vinerea cea dintâi, că în Țarigrad era un **ostaș milostiv** foarte și om îmbunătățit, Leon cu numele, Machelie cu prenumele, care pentru bunătatea lui l-a învrednicit Dumnezeu de s-a făcut împărat mai pe urmă. Deci, când era încă ostaș, s-a întâmplat într-o pădure deasă, aproape de cetate, și acolo a văzut un orb, care era din călătorie și arșiță foarte însetat. Pentru aceasta s-a întristat Leon, și îl trăgea de mână ca să-l ducă mai înainte, nu cumva va afla apă ca să-l adape.

Dar după ce s-a dus o puțină depărtare de loc, a căzut orbul, neputând mai mult să umble de sete, iar Leon căută multe ceasuri în pădure apă, și n-a aflat. De care s-a întristat foarte, temându-se nu cumva va muri orbul din împuinarea lui. Cercând dar în părțile cele mai dinăuntru, a auzit un glas, zicându-i: „Nu te scârbi, o! Leone, că aproape de tine este apa, și adapă pe orb. Apoi **să-i speli ochii lui cu dânsa**, ca să cunoști puterea mea. Iar tu să știi că te vei face împărat, și atunci îți adu aminte ca să-mi faci aici o biserică, ca să locuiesc într-însa, să vină câți au trebuință de ajutorul meu, ca să afle **mântuirea sufletului și a trupului**”.

Acestea auzindu-le Leon, cu totul îngrozit, s-a bucurat, că a aflat trei daruri dintru unul pe care l-a căutat. Deci, ducându-se înainte trei pași a aflat apă într-un lac, când a cunoscut întru sine și multă veselie și putere. Și luând din apa aceea, a adăpat pe orb, și și-a venit în fire. Apoi a spălat ochii lui, după **porunca Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu**. Și îndată, o! minunile tale, Stăpână! a văzut cel mai dinainte fără vedere, și a luat atâta veselie, pe cât poate fiecare să o înțeleagă.

După puțină vreme s-a suit Leon la vrednicie împărătească și a zidit o biserică în locul întru care a aflat apă cea vindecătoare, în numele Preasfintei Fecioare Maria, și a numit-o pe biserică, ca să se zică **Izvorul cel primitor de viață**. Fiindcă apa aceea era dăruire de la Izvorul cel adevărat al vieții, adică **de la Împărăteasa cea atotputernică**.

Și nu numai această facere de minune a săvârșit, ci și altele nenumărate, care covârșesc la număr stelele cerului. Ca durerile de piept, și încuierile udului, patimile funiceilor, și curgerile de sânge, frigurile, lepra, lingoarea, fierbințelele, albețele ochilor, zgârcirile vinelor și alte multe feluri de boale a vindecat Împărăteasa cea atotputernică prin apa aceea purtătoare de viață, și în fiecare zi vindecă pe cei ce pățimesc. Și morții i-a înviat, întru slava Dumnezeului nostru, Care din dânsa S-a născut negrăit. Căruia I se cuvine toată cinstea și închinăciunea în veci. Amin.

(sursa: doxologia.ro, *Din minunile Maicii Domnului*, Editura Doxologia, Iași, 2013)

Pirogravură realizată de
Marian Gheorghe